

fa egyik éltető szervei, az élő törzsekről csak módjával és rendszerével gyűjtendők. A korlátlanabb gyűjtés csak a rövid időn különben is letarolandó törzsekről engedhető meg, s teljes mértékben és egyszersmind legkönnyebben is eszközölhető, ez természetesen azon törzsekről, melyek már ledöntettek.

Székely Mihály.

Válasz X. Y. urnak.

Az „Erdészeti Lapok“ f. évi VIII-dik füzetében közzétett, „A fagynak visszahatása a növényzetre“ czimű közlemény végső soraiban ez olvasható: „a dér bizonyos viszonyok között életmentője lehet a növénynek“.

Ugyanezen lapok X-ik füzetében egy X. Y.-nal jelölt közlő indítva érzi magát ezen állítást megtámadni, és elég tévesen czáfolni.

Lovagias kötelességemnek tartom közreműködni, hogy X. Y. ur kételyeit, a köznapi élet tapasztalataira utalva, ha ugyan lehetséges, eloszlassam!

A gondos mezőgazda, de különösen a figyelő kertész fagyhozta éj után becsesebb növényeit, a fagynak veszedelmét enyhítendő, lehetőleg hideg vízzel öntözi. Ha a fagy kisebbrendű volt és a gyógykezelés kellő időben s kellő elővigyázat mellett lett alkalmazva, nem ritka az eset, hogy fáradozását siker koronázza. A gondozott növény életben marad, holott sorsukra hagyott társai elhalnak.

Nem szenved kétséget, hogy ezen élettani tünetény a hideg viznek közvetítő szerepében találja magyarázatát.

A hideg viznek hűtő hatása ellensúlyozza a sejttanyag hőmérsékének rögtön való emelkedését, rosszabb hővezető lévén a levegőnél, mely a légkörnek változatait csak bizonyos idő múlva és mérsékelve közli a növénysszervekkel. Még akkor is

jó hatást fejt ki, midőn kissé felmelegedett; miután a párolgás közben folyton meleget köt, hűtve a növényt és annak környezetét.

Képzelden X. Y. ur szabadban álló azonos két növényt felleltizta éjszakán akként elhelyezve, hogy egyiket a harmat érheti, a másiktól pedig el van zárva. Szálljon le a hó oly mérvben, hogy mindkettőjük zsenge szervei elfagyjanak. Mit gondol X. Y. ur! Melyike a két növénynek leend kedvezőbb föltételek között, midőn a reggeli nap enyhe sugarait reájok löveli?

Szerény nézetem szerint a dérlepte! A magasb hőmérsék beálltánál már maga a dér fölemészt bizonyos hőmennyiséget, hogy cseppfolyóvá legyen? Hideg vízzé! Mely teriméje arányában, a vízzel való öntözésnek — a fagy ellen sikerrel alkalmazott gyógyszernek — szerepét viselendi. Magától értetik, hogy a harmat kissé felmelegedve, ép úgy párolog és ép úgy hűti azután is a növényt, a mint ez a hideg vízzel való locsolás mellett történik. Ha pedig fagyott növényiszervek gyógykezelése hideg vízzel sikerrel gyakoroltatik, orvosság hason viszonyok között bizonyára a dér is.

Szárazon fagyott növénynél, a légköri hőváltozás mindjárt első rangban közöltetik a növényiszervekkel; tehát közvetlenül. Ha ez rohamosan történik, úgy ezen erőszakos műtét vegyileg bontja fel a sejt anyagát s előli a növényiszerveket, a mint ezt górcső alatt X. Y. ur is észlelhetné.

Kérdje különben a kételkedő bármely mezőgazdától, nedves fagytól fél-e jobban avagy száraztól! Hallani fogja, hogy bizony az utóbbtól.

És ha szives leend X. Y. ur dér és fagy között különbséget tenni és az értekezletből csak azt olvasni ki, a mi valóban benne áll; nem leend oka csemetekertjét sem félteni tőlem. — Lippa, 1876. október 14-kén. S. Gy.